

حیث کرمان

رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان کرمان:

وفور کالاهای اساسی در استان کرمان

رئیس سازمان جهاد کشاورزی شمال استان کرمان گفت: کالاهای اساسی شامل مرغ، تخم مرغ، برنج و روغن به میزان کافی در فروشگاه‌ها وجود دارد و حتی ۲۰۰ تن تخم مرغ مازاد در انبارها ذخیره‌سازی شده است.

علی باقری در گفت و گو با ایرنا افزود: در روزهای ابتدایی جنگ با مراجعه مردم به فروشگاه‌ها مواجه بودیم، اما به تدریج شرایط عادی شده است و مشکلی در تأمین نیازهای مردم نداریم. وی با اشاره به افزایش قیمت برخی کالاهای اساسی تصریح کرد: قیمت‌ها در حال کاهش هستند و حتی در مورد قیمت تخم مرغ با توجه به عرضه مازاد تولید در بازار، هم اکنون هر کیلو تخم مرغ در بزرگ‌فروشی ۱۲۵ هزار تومان است و از شهروندان تقاضا داریم تا خرید خود را انجام دهند، زیرا کاهش قیمت باعث ضرر مرغداران می‌شود.

رئیس سازمان جهاد کشاورزی شمال استان کرمان خاطر نشان کرد: در مورد گوشت مرغ نیز تولید در حال انجام است، هر چند قیمت مرغ در روزهای ابتدایی جنگ افزایش داشت، اما هم اکنون به طور روزانه در حال کاهش هست.

وفور کالاهای اساسی در کرمان/ ذخیره‌سازی ۲۰۰ تن تخم مرغ مازاد

وی ادامه داد: نهاده‌های دامی نیز بین مرغداران و دامداران در حال توزیع است، البته در مورد سویامقداری با کندی مواجه هستیم که امیدواریم در روزهای آینده برطرف شود.

باقری گفت: گوشت قرمز هم به صورت تازه و منجمد به میزان کافی به بازار عرضه می‌شود و نگرانی برای تأمین گوشت قرمز همشهریان وجود ندارد و کاهش قیمت نیز در این بخش را شاهد بودیم.

دادستان عمومی و انقلاب کرمان از شناسایی و دستگیری ۱۴ نفر از عناصر اصلی وابسته به محور آمریکایی-صهیونیستی در این استان خبر داد.

به گزارش مهر، مهدی بخشی در تشریح جزئیات این خبر با اشاره به اقدامات صورت گرفته در حوزه مقابله با تهدیدات امنیتی اظهار داشت: با اقدامات فنی و اطلاعاتی گسترده‌ای که از ابتدای جنگ رمضان تاکنون انجام گرفته و به لطف و عنایت خداوند متعال، ۱۴ نفر از عناصر اصلی مرتبط با محور آمریکایی-صهیونیستی که قصد ایجاد آشوب، اغتشاش

مدیرکل دفتر امور غلات و محصولات اساسی وزارت جهاد کشاورزی:

تولید ۱۲ میلیون تن گندم در کشور هدفگذاری شد

مدیرکل دفتر امور غلات و محصولات اساسی وزارت جهاد کشاورزی از هدفگذاری شدن تولید بیش از ۱۲ میلیون تن گندم برای سال زراعی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ خبر داد.

به گزارش مهر، فرانک عزیزکریمی، مدیرکل دفتر امور غلات و محصولات اساسی گفت: در سال زراعی جاری با توجه به تداوم خشکسالی در ۵ سال اخیر، تولید بیش از ۱۲ میلیون تن گندم از سطح ۶.۵ میلیون هکتار اراضی را پیش‌بینی کرده‌ایم. وی افزود: برای این سطح کشت و تولید، دستورالعمل‌های اجرایی در قالب ۱۶ پروژه مشتمل بر حجم عملیات، شیوه‌نامه اجرایی و دستورالعمل‌های فنی به استان‌ها فرستاده شده است.

وی ادامه داد: بر اساس گزارش‌های رسیده از استان‌ها، سطح زیر کشت گندم به ۶.۶۹ هکتار رسیده که ۴.۴۸ میلیون هکتار آن در اراضی دیم و باقی در اراضی آبی است.

مدیرکل دفتر امور غلات و محصولات اساسی اظهار کرد: این سطح زیر کشت گندم نسبت به سال گذشته که ۶.۴۹ میلیون هکتار بود، ۲.۹ درصد افزایش نشان می‌دهد.

وی ادامه داد: امسال بیشترین سطح زیر کشت گندم به ترتیب مربوط به استان‌های خوزستان با ۷۷۵ هزار هکتار، کردستان با ۶۸۱ هزار هکتار، آذربایجان شرقی با ۵۲۰ هزار هکتار، گلستان با ۴۵۶ هزار هکتار و فارس با ۴۴۹ هزار هکتار است.

عزیزکریمی تصریح کرد: برای کشت گندم در سال زراعی جاری ۴۱۱ هزار تن بذر اصلاح شده شناسه دار تدارک و تولید شد که از این میزان با توجه به نیاز کشاورزان ۲۹۰ هزار تن بذر فرآوری شده از ارقام دیم و آبی توزیع شد.

مدیرکل دفتر امور غلات و محصولات اساسی وزارت جهاد کشاورزی درباره میزان کود توزیع شده برای کشت گندم نیز گفت: تاکنون بیش از ۲۰۱ میلیون تن از انواع کودهای اتره، فسفره و پتاسه میان گندمکاران توزیع شده است.

وی با اشاره به تغییرات شدید اقلیمی و کاهش بارش‌های پاییزه در سال زراعی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ تصریح کرد: در مهر و آبان امسال در اثر نقاط کشور بارش موثر رخ نداد و آغاز بارندگی‌های موثر در تمام کشور از نیمه دوم آذر به وقوع پیوست.

آگهی فراخوان

از اعضای محترم اراضی محمدآباد (واگذاری شرکت تعاونی مسکن کمیته انقلاب اسلامی) دعوت بعمل می‌آید از تاریخ چاپ آگهی به مدت ۱ ماه نسبت به تحویل مدارک خود جهت تشکیل پرونده اقدام نمایید در غیر اینصورت عضویت شما کان لم یکن تلقی می‌شود.

آدرس: ساختمان ابی‌صالح المهدی - طبقه اول - واحد ۱۱۴ - دفتر تعاونی مسکن شماره ۴

تلفن: ۰۹۱۳۳۴۲۱۷۴۲

سرمقاله

تاریخ زیر آتش

سعید خادمی / مشاور رئیس سازمان بهزیستی کشور

● جنگ‌ها معمولاً با ویرانی شهرها شناخته می‌شوند؛ با ساختمان‌های فروریخته، جاده‌های از هم گسسته و زیرساخت‌هایی که از کار افتاده‌اند. اما در دل این ویرانی‌های آشکار، نوع دیگری از خسارت نیز رخ می‌دهد که کمتر دیده می‌شود و گاه دیرتر فهمیده می‌شود: آسیب به حافظه تاریخی ملت‌ها.

در روزهای اخیر گزارش‌هایی منتشر شده است که نشان می‌دهد دامنه خسارت‌ها تنها به زیرساخت‌های شهری محدود نمانده و به برخی از مهم‌ترین فضاهای تاریخی ایران نیز رسیده است. در اصفهان، نشانه‌هایی از آسیب در بخشی از مجموعه دولتخانه صفوی گزارش شده است؛ مجموعه‌ای تاریخی که بناهایی چون عمارت رکیب‌خانه، تالار اشرف و کاخ‌موزه چهل‌ستون را دربرمی‌گیرد. این فضاها در قلب بافت تاریخی اصفهان قرار دارند و در مجاورت میدان نقش جهان واقع شده‌اند؛ میدانی که از شاخص‌ترین آثار ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو به شمار می‌رود.

در غرب ایران نیز گزارش‌هایی از آسیب به محوطه تاریخی قلعه فلک‌الافلاک در خرم‌آباد منتشر شده است؛ دژی با پیشینه‌ای که به دوره ساسانی بازمی‌گردد و یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های معماری نظامی در فلات ایران محسوب می‌شود. این قلعه قرن‌ها بر فراز شهر ایستاده و به نمادی از تاریخ و هویت منطقه تبدیل شده است. هر چند ارزیابی دقیق میزان خسارت‌ها نیازمند بررسی‌های تخصصی و مستند است، اما همین نشانه‌های اولیه برای برانگیختن نگرانی جدی در میان کارشناسان میراث فرهنگی کافی بوده است. تجربه‌های جهانی نشان داده‌اند که آسیب به آثار تاریخی در شرایط درگیری‌های نظامی، اگر به‌موقع شناسایی و مهار نشود، می‌تواند پیامدهایی جبران‌ناپذیر به همراه داشته باشد.

میراث فرهنگی تنها مجموعه‌ای از بناهای کهن نیست. این آثار در واقع لایه‌های مادی حافظه جمعی ملت‌ها هستند؛ نشانه‌هایی از مسیرهای تاریخی، تبادل فرهنگی و تجربه‌های مشترکی که طی قرن‌ها شکل گرفته‌اند. هنگامی که چنین آثاری آسیب می‌بینند، آنچه از میان می‌رود فقط سنگ و آجر نیست، بلکه بخشی از روایت تاریخی یک جامعه از خود نیز از دست می‌رود. جامعه جهانی در دهه‌های گذشته بارها با چنین تجربه‌هایی مواجه شده است.

تخریب معابد المیرا در سوریه، نابودی مجسمه‌های بودای بامیان در افغانستان و آسیب‌های گسترده به بافت تاریخی موصل نمونه‌هایی هستند که نشان دادند میراث فرهنگی در دوران جنگ تا چه اندازه آسیب‌پذیر است. هر یک از این رخدادها بعدها نه تنها به عنوان خسارتی ملی، بلکه به عنوان ضایعاتی برای میراث مشترک بشریت شناخته شد. به همین دلیل نیز طی دهه‌های گذشته مجموعه‌ای از قواعد و کنوانسیون‌های بین‌المللی برای حفاظت از میراث فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه شکل گرفته است. کنوانسیون ۱۹۵۴ درباره حفاظت از اموال فرهنگی در زمان جنگ، کنوانسیون میراث جهانی یونسکو در سال ۱۹۷۲ و نیز قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل همگی بر یک اصل مشترک تأکید دارند: میراث فرهنگی، فارغ از مرزهای جغرافیایی، بخشی از میراث مشترک بشریت است و حفاظت از آن مسؤلیتی جهانی محسوب می‌شود.

بر اساس این چارچوب‌ها، دولت‌ها و طرف‌های درگیر در مخاصمات نظامی موظفند از وارد آمدن آسیب به بناها و محوطه‌های فرهنگی جلوگیری کنند و در صورت وقوع خسارت، زمینه بررسی و حفاظت از آنها را فراهم آورند. تجربه‌های سال‌های اخیر نیز نشان داده است که جامعه بین‌المللی نسبت به چنین مواردی بی‌تفاوت نمانده است. در سال ۲۰۱۶، دیوان کیفری بین‌المللی برای نخستین‌بار تخریب عمدی میراث فرهنگی در شهر تیموکتور در مالی را به عنوان جنایت جنگی مورد پیگرد قرار داد؛ رخدادی که نشان داد آسیب به میراث فرهنگی می‌تواند پیامدهای حقوقی جدی در سطح جهانی داشته باشد.

در چنین زمینه‌ای، گزارش‌های مربوط به آسیب دیدن فضاهای تاریخی در ایران تنها یک موضوع محلی یا ملی نیست. این رخدادها به‌طور طبیعی توجه جامعه بین‌المللی و نهادهای تخصصی حوزه میراث فرهنگی را نیز برمی‌انگیزد. سازمان‌هایی چون یونسکو، ایکوموس و سایر نهادهای مرتبط طی سال‌های گذشته نقش مهمی در مستندسازی و حفاظت از آثار تاریخی در مناطق بحران‌زده ایفا کرده‌اند. در بسیاری از موارد، مداخله سریع کارشناسان بین‌المللی توانسته است از گسترش آسیب‌های جلوگیری کند و زمینه مرمت و احیای آثار تاریخی را فراهم آورد. تجربه شهرهایی مانند دوبروونیک در کرواسی یا موصل در عراق نشان می‌دهد که همکاری میان دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی و متخصصان میراث فرهنگی می‌تواند حتی پس از شدیدترین آسیب‌ها نیز مسیر بازسازی را هموار کند.

آنچه امروز اهمیت دارد، پیش از هر چیز توجه به این واقعیت است که میراث فرهنگی در شرایط جنگی به شدت آسیب‌پذیر است. بناهای تاریخی برای مقاومت در برابر انفجارها و فشارهای ناشی از درگیری‌های نظامی ساخته نشده‌اند. بسیاری از این آثار قرن‌ها پیش و در شرایطی کاملاً متفاوت شکل گرفته‌اند و کوچک‌ترین لرزش‌های شدید نیز می‌تواند به سازه‌های آنها آسیب وارد کند. به همین دلیل، حفاظت از این آثار تنها به دوران پس از پایان جنگ محدود نمی‌شود، بلکه باید هم‌زمان با بحران نیز مورد توجه قرار گیرد. ثبت دقیق آسیب‌ها، مستندسازی وضعیت بناها و جلب توجه نهادهای تخصصی جهانی می‌تواند نخستین گام در این مسیر باشد.

آنچه در معرض خطر قرار دارد، صرفاً چند بنای تاریخی نیست، مساله، حفظ بخشی از حافظه تاریخی جهان است؛ حافظه‌ای که از دل تمدن‌های مختلف شکل گرفته و طی قرن‌ها به میراث مشترک بشریت تبدیل شده است. هر بار که بخشی از این میراث آسیب می‌بیند، نه تنها یک ملت، بلکه کل جامعه انسانی چیزی از گذشته مشترک خود را از دست می‌دهد. جنگ‌ها دیر یا دود پایان می‌یابند، شهرها بازسازی می‌شوند و زیرساخت‌ها دوباره شکل می‌گیرند. اما اگر میراث تاریخی از میان برود، بازگرداندن آن به‌سادگی ممکن نیست. به همین دلیل، حفاظت از تاریخ در زمان جنگ نه یک موضوع حاشیه‌ای، بلکه بخشی جدایی‌ناپذیر از مسؤلیت جهانی در قبال فرهنگ و تمدن انسانی است.